

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 2 czerwca 1959 r.

w sprawie sprawdzania wartości materiału siewnego i powoływania urzędowych próbobiorców materiałów siewnych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu ustalenia, czy materiał siewny posiada odpowiednią wartość siewną i odpowiada obowiązującym normom, poddaje się go urzędowemu sprawdzeniu na zasadach ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Sprawdzanie wartości materiału siewnego odbywa się bądź przez kontrolę polową i laboratoryjną, bądź tylko przez kontrolę laboratoryjną. Sprawdzanie wartości siewnej sadzeniaków ziemniaka odbywa się przez kontrolę polową, kontrolę kłębów w kopcach oraz kontrolę zdrowotności.

§ 3. 1. Kontroli polowej i laboratoryjnej podlegają:

- 1) plantacje nasienne, obsiane materiałem matecznym, na których produkuje się superelity lub elity hodowlane,
- 2) plantacje nasienne w gospodarstwach nasiennych, obsiane materiałem kwalifikowanym,
- 3) plantacje nasienne w gospodarstwach reprodukcyjnych, przeznaczone do produkcji materiału siewnego na zaopatrzenie innych gospodarstw,

Monitor Polski Nr 55

— 451 —

Poz. 264

3. Kontrolę laboratoryjną materiału siewnego pochodzącego ze skupu lub kontraktacji, a przeznaczonego do dalszej reprodukcji lub obrotu handlowego, przeprowadzają laboratoria oceny nasion instytucji prowadzących skup lub kontraktację w granicach uprawnień udzielonych im przez Ministra Rolnictwa.

4. Kontrolę sadzeniaków ziemniaka w kopcach przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem kwalifikatorów.

5. Kontrolę zdrowotności sadzeniaków ziemniaka przeprowadzają stacje badawcze, uprawnione przez Ministra Rolnictwa.

6. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych mogą zlecać przeprowadzanie kontroli polowej wszelkich materiałów siewnych i kontroli sadzeniaków ziemniaka w kopcach wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 5. Zależnie od rodzaju kontroli, przy której pomocy sprawdzona została wartość siewna nasion, rozróżnia się:

- 1) materiał siewny kwalifikowany — o wartości siewnej sprawdzonej w drodze kontroli polowej i laboratoryjnej, a w stosunku do sadzeniaków ziemniaka — w drodze kontroli polowej, kontroli kłębów w kopcach oraz kontroli zdrowotności;
- 2) materiał siewny handlowy — o wartości siewnej sprawdzonej w drodze kontroli laboratoryjnej.

§ 6. 1. Próbkę nasion do przeprowadzania kontroli laboratoryjnej pobierają urzędowi próbobiorcy zgodnie z obowiązującymi normami państwowymi.

2. Urzędowych próbobiorców powołują wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

4) plantacje nasienne objęte kontraktacją, zgłoszone przez instytucje kontraktujące,

5) plantacje obsiane materiałem kwalifikowanym, zgłoszone przez plantatora.

2. Kontroli laboratoryjnej podlegają nasiona przeznaczone do obrotu handlowego.

§ 4. 1. Kontrolę polową wszystkich stopni odsiewu przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem kwalifikatorów. Kontrolę polową plantacji nasiennych obsianych materiałem matecznym, na których produkuje się superelity lub elity hodowlane, przeprowadza się przy udziale hodowcy.

2. Kontrolę laboratoryjną materiału siewnego wszystkich stopni odsiewu przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem wojewódzkich stacji oceny nasion i ich ekspozytur. Wydawane przez stacje oceny nasion zaświadczenia ostatecznej kwalifikacji dla materiału siewnego pochodzącego z hodowli powinny być opatrzone również pieczęcią stacji hodowlanej i podpisem hodowcy.

3. Kandydaci na urzędowych próbobiorców powinni posiadać niezbędne kwalifikacje fachowe w zakresie nasiennictwa.

4. Na urzędowych próbobiorców nie mogą być powoływane osoby zatrudnione na stanowiskach, z których zajmowaniem związana jest odpowiedzialność za jakościowy lub ilościowy stan materiałów siewnych.

5. Warunkiem powołania na urzędowego próbobiorcę jest złożenie z pomyślnym wynikiem egzaminu z zakresu pobierania próbek i nasiennictwa.

6. Próbobiorca składa na ręce kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego zastępcy przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki urzędowego próbobiorcy materiałów siewnych pełnić będę zawsze uczciwie, a w czynnościach swoich powodować się będę bezstronnością i najlepszą wiedzą”.

7. Przy pełnieniu funkcji urzędowy próbobiorca powinien być zaopatrzony w zaświadczenie i pieczętki, stwierdzające jego urzędowy charakter.

8. Urzędowi próbobiorcy nie mają prawa przekazywać swych funkcji innym osobom.

9. W razie gdy konieczne jest dokonywanie specjalnych analiz oraz gdy nasiona przeznaczone są na eksport, próbki pobierają przedstawiciele wojewódzkich stacji oceny nasion.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie sprawdzania wartości materiału siewnego i powoływania urzędowych próbobiorców materiałów siewnych (Monitor Polski Nr 46, poz. 545).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w. z. S. Gucwa